

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی خراسان شمالی
معاونت فرهنگی و امور دانشجویی

استانداردهای ملی پوشش کارکنان و دانشجویان موسسات پزشکی

رسول خدا(ص) فرمود:

«بهترین زنان شما، زنی است که برای شوهرش

آرایش و خودنمایی کند، اما خود را از

نامحرمان پوشاند.»

مقدمه: به استناد مواد ۸۵ و ۸۸ قانون برنامه چهارم توسعه و به منظور ارتقاء مستمر کیفیت خدمات سلامت، تعالی عملکرد خدمات بالینی افزایش بهره وری و حفظ حریم شخصی و کرامت انسانی، رعایت موازین و ضوابط عرفی و اجتماعی، حفظ سلامت ایمنی کارکنان و بیماران، ایجاد تصویر مثبت از اخلاق حرفه‌ای، افزایش ضریب امنیت فردی و شغلی کارکنان و شناسایی سریع آنان در محیط کار، استانداردهای پوشش افراد در موسسات پزشکی و ضوابط مرتبط با آن به شرح ذیل ابلاغ می‌شوند:

فصل اول کلیات:

✓ در اجرای مواد این دستورالعمل رعایت مفاد راهنمای کشوری نظام مراقبت عفونت های بیمارستان الزامی است.

✓ لباس فرم کارکنان آموزشی و بهداشتی -

درمانی مونث شامل روپوش . شلوار . مقنعه یا

روسری (به طوری که موها و گردن کاملاً

پوشیده شوند) . کفش و جوراب می باشد.

✓ لباس فرم کارکنان مذکر شامل **روپوش و شلوار و کفش و جوراب** می باشد.

✓ لباس بیمار بستری (مونث) شامل روسری یا مقنعه ، پیراهن بلند (تا روی زانو) و شلوار می باشد.
✓ لباس بیمار بستری (مذکر) شامل پیراهن و شلوار می باشد.

ضرورتاً در تمام مسیرهای جابجایی بیماران (مونث) در دافل یا بین بفتش‌ها، شندل بلند و گشاد یا چادر به پوشش بیماران افزوده می شود.

فصل دوم ضوابط پوشش:

✓ لباس بیمار بستری باید حداقل این ویژگی ها را تأمین کند :شناسایی آسان، ارائه خدمات مطلوب درمانی، برخورداری بیمار از راحتی و آسایش کافی و رعایت کرامت و حریم شخصی بیمار.
✓ رعایت تمامی شئون پوشش بدن و الزامات درمانی در داخل اتاقهای عمل، رادیولوژی، آنژیوگرافی و اسکوپیی ها در لباسهای ویژه مورد استفاده بیماران (گان) و حین انجام اعمال الزامی است. توجه به این موضوع قبل و بعد از بیهوشی و برای بیماران دچار اختلال حواس، کاهش سطح هوشیاری یا اختلالات روانی اهمیت دو چندان پیدا میکند.

✓ لباس فرم بایستی متناسب با حرفه و در رده‌های مختلف، متحدالشکل باشد.

✓ در درون بخش های بیمارستانی استفاده از هر گونه پوشش غیرحرفه‌ای روی لباس فرم مصوب ممنوع است.

✓ در بخش های ویژه ، اتاق عمل ، آنژیوگرافی و فضاهای استریل و نوزادان ، کارکنان مکلف به پوشیدن لباس مخصوص این بخش ها می باشند.

✓ رنگ و مدل لباس فرم و لباس مخصوص بخشهای مذکور در ماده فوق ، متناسب با نیاز و درخواست هر مرکز درمانی باید به تایید معاونت درمان دانشگاه علوم پزشکی مربوطه برسد.

✓ روپوش باید سالم، تمیز، دگمه‌ها بسته، اطو

کشیده، گشاد و حداقل تا حد زانو یا

ضخامت مناسب باشد به نحوی که لباس زیر

روپوش قابل رویت نباشد. شلوار نباید تنگ.

جسبان، کشی یا کوتاه (بالتر از مچ) باشد.

✓ کفش باید تمیز، جلو بسته، قابل شستشو، با

پنجه و پاشنه‌ی پهن باشد و نکات ایمنی متناسب با حرفه، در آن لحاظ شود و هنگام راه رفتن صدا ندهد.

✓ زیورآلات در نواحی از بدن که در معرض آلودگی میکروبی یا محیطی هستند نباید استفاده شوند.

✓ استفاده از هرگونه ماده بودار تند یا حساسیت زا در محل کار ممنوع می باشد.

✓ ناخن ها باید کوتاه و تمیز و مرتب باشد استفاده از لاک و رنگ ناخن و ناخن مصنوعی در محیطهای ارائه خدمات درمانی ممنوع است.

✓ الصاق کارت شناسایی عکس دار، حاوی نام خانوادگی کامل و حرف اول نام، سمت فرد و محل خدمت

✓ در جلوی لباس به نحوی که براحتی از فاصله‌ی ۲ متری قابل خواندن باشد برای تمامی کارکنان در محیط های درمانی الزامی است. طرح، محتوی و رنگ زمینه‌ی هر رسته باید به تایید ادارات حراست و امور نیروی انسانی دانشگاه علوم پزشکی در واحدهای دولتی و در سایر واحدها به تایید کارفرما برسد.

هرگونه تصویر برداری ، فیلمبرداری و ضبط

صدا از بیمار با استفاده از تلفن همراه و

غیره بدون اجازه کتبی بیمار ممنوع است.

ضوابط عمومی استاندارد سازی پوشش
کارمندان :

۱- یونیفرم ها باید به شکل مرتب و تمیز استفاده شود و دارای یونیفرم یدک باشند تا در صورت آلوده شدن در ساعات شیفت تعویض گردد.

۲- زمان معاینه و مراقبت از بیمار از ساعت مچی استفاده نشود.

۳- افراد نباید هیچگونه تغییر و تحولی در یونیفرم خود ایجاد کنند.

ضرورت استانداردسازی پوشش :

-انتقال تصویری شایسته از بیمارستان ، کارکنان و دانشجویان

-قوت قلب به بیماران

-حمایت از ضوابط کنترل عفونت

-اهمیت به سلامت و ایمنی

-سهولت تشخیص نقش و وظایف پرسنل و

دانشجویان و تفکیک آنها از هم

تهیه کننده

واحد عفاف و حجاب مدیریت فرهنگی دانشگاه

دی ماه ۹۴